

I. Diplomová práce

Student : Tereza DIVIŠOVÁ, roz. Pincová

Obor : ČJ - ZSV

Téma : Divadlo za branou

Oponent diplomové práce : PhDr. Věra Brožová

Posudek oponenta diplomové práce :

Diplomová práce Terezy Divišové **Divadlo za branou** je psána s nevšedním zájmem o zvolené téma. Přesto se domnívám, že autorka už v samém úvodu předesílá, že se bude věnovat tolika důležitým teatrologickým fenoménům tohoto divadla, že je při nejlepší vůli není s to naplnit: hodlá přiblížit vznik scény a jeho organizační aspekty, věnovat se tvůrčím osobnostem zakladatelů divadla, kompletnímu zmapování a interpretaci dramaturgie, realizaci dramát (včetně herectví) a domácí i zahraniční recepci her, inscenovaných ve slavných sedmi letech působení scény (1965 - 1972). Sympatická práce tak, zvláště v úvodních kapitolách, poněkud trpí žurnalismem, včetně jeho jazykových klišé („Karel Kraus byl pod tlakem orgánů uvolněn z místa dramaturga...“ - str.5; „Úspěch inscenace a spontánně kladný ohlas dramatu umožnil nakonec o rok později jeho uvedení v Národním s Janem Třískou v roli Rafaela.“ - str. 13 - 14).

I když je z práce cítit diplomantčino velké nasazení a např. zvláště v klíčové kapitole, věnované dramaturgické koncepci divadla, s citem k divadelnímu vidění rozebírá zásahy do textů, související s inscenačním využitím různých aspektů divadelního jazyka (a tím si připravuje pole pro charakteristiku specifik poetiky celého divadla), její text jako celek sklouzává k popisnosti, dané též chronologickým (a nikoli problémovým) uchopením zkoumaného materiálu. Přestože Tereza Divišová velmi záslužně pracovala s dvěma autentickými záznamy představení souboru (A. P. Čechov: *Tři sestry*, montáž z J. N. Nestroye *Provoz o jednom konci*) nabízí se zde otázka, zda až příliš skromně neupozaduje své analýzy ve prospěch soudů sekundární literatury. V kapitolách, věnovaných Krejčově inscenační práci a herectví souboru, je její přínos patrnější, stejně tak v kapitolách věnovaných kritickému přijetí jednotlivých inscenací.

Na předložené diplomové práci oceňuji též hledání nových pramenů, které mohou činnost divadla a její souvislosti hlouběji osvětlit. Patří k nim i dva autorkou vedené rozhovory (s Helenou Glancovou a s Milošem Horanským), které by si nepochybně zasloužily alespoň v uvedení v příloze.

Práci hodnotím jako velmi dobrou s možností zlepšení o jeden stupeň podle konkrétního průběhu obhajoby.

V *Prozi* dne *9.5.2006*

podpis oponenta dipl. práce